

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	854-01-4
Дата	02 / 02 2018 г.

10 51
Кеер

ДО
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 76, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме Законопроект за допълнение на Закона за защита от домашното насилие, съответно с мотиви и предварителна оценка на въздействието.

Молим законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

Вносители:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

за допълнение на Закона за защита от домашното насилие

(обн., ДВ, бр. 27 от 2005 г., изм., бр. 82 от 2006 г., бр. 102 от 2009 г., бр. 99 от 2010 г., бр. 50 от 2015 г.)

§ 1. В чл. 6 се правят следните допълнения:

1. В ал. 5 се създава изречение второ: „В програмата задължително се предвижда като мярка изграждането, поддържането и управлението на кризисни центрове за лица, пострадали от домашно насилие.“

2. Създава се нова ал. 8:

„(8) На територията на всяка област се открива най-малко един кризисен център за лица, пострадали от домашно насилие. Изграждането, поддържането и управлението на кризисните центрове се осъществява при условията и по реда на Закона за социалното подпомагане.“

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 2. В двумесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет предприема необходимите действия по изпълнението му.

Вносител:

МОТИВИ

КЪМ

Закона за допълнение на Закона за защита от домашното насилие

С предложения законопроект се цели осигуряване на по-високо ниво на закрила на лица, пострадали от домашно насилие, като акцентът е поставен върху една от мерките за оказване помощ на тези лица, която в доста случаи е и единствената първоначално възможна, а именно настаняването им в кризисни центрове.

Предложената законодателна промяна установява изискване Националната програма за превенция и защита от домашно насилие, приемана от правителството, да съдържа като мярка изграждането, поддържането и управлението на такива центрове. В Раздел IV на приетата от правителството на 17.01.2017 г. програма е залегнала твърде общата формулировка „поддържане и управление на Кризисни центрове и създаване на условия за откриване на нови такива”, като е предвидено дейността да се финансира от държавно делегиран бюджет, общински бюджети или по проекти.

Това е твърде недостатъчно и за това предлагаме законът да установи минимален брой такива кризисни центрове, а именно поне един във всяка от областите в страната, като в двумесечен срок Министерският съвет следва да предприеме действия по актуализиране на програмата и осигуряване на необходимите средства в размер на около 2 000 000 лв.

Предложението въвежда в българското законодателство и изисквания на чл. 20, 22, 23 и 26 от Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие, добила популярност като Истанбулската конвенция. По този начин нератификацията на тази Конвенция не би могла да се отрази негативно върху законодателната рамка, действаща в България по отношение превенцията на домашното насилие и подкрепата, оказвана на жертвите.

Всъщност България отдавна е била подканвана да предприеме подобни мерки с оглед и на една от препоръките, отправени към страната ни от Комитета за премахване на дискриминацията по отношение на жените (CEDAW) от юли 2012 г., действащ съгласно Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация срещу жените. В частта, посветена на насилието срещу жени, Комитетът посочва, че държавата ни следва да осигури достатъчно на брой подслони за жени, жертви на домашно насилие и за техните деца, достъпност до тях и финансови средства за построяването им и оказване на подкрепа на неправителствените организации, поддържащи такива подслони и други форми на подкрепа на жертвите на домашно насилие.

Вносител: